

vist sig, at denne Paragraf, som egentlig havde til Hensigt at gøre det lettere for Finansministeriet at være mild over for Invaliderne, uden at det havde Følger med sig i Retning af, at man kom til at udbetale større Summer til Folk for den forud liggende Tid, at denne Paragraf ikke er saaledes affattet, at man rigtig kan naa Hensigten med den. Administrationen har flere Gange staaet i det Tilfælde, at den ikke kunde opfylde Andragender, som den egentlig havde Øyst til at opfylde, paa Grund af, at § 5 ikke tillod det. Og da man i Folketinget, vist nok med fuld Øje er gaaet ud fra, at det næsten vilde være umuligt at indføre bestemte Lovregler paa dette Punkt, der ikke enten blev for snævre eller for vide, er man gaaet den Vej, at man har tillagt Finansministeren en forøget Myndighed paa dette Punkt, og samtidig fastsat en bestemt Sum, han maatte anvende hertil, nemlig 25,000 Kr. Da Loven af 1889 var under Forhandling, blev det fra forfællelige Sider omtalt, at de 15,000 Kr., der da blev fastsat som Maximum, vistnok var meget for lidt, og at man sikkert snart maatte blive nødt til at gaa til det dobbelte. Det har nu vist sig, at det hidtil har været tilstrækkeligt. Men efter den ret betydelige Forøgelse af Finansministerens Myndighed i Retning af mildere Behandling, er det sandsynligt, at de 25,000 her ere foreslaaede, snart ville vise sig at være utilstrækkelige. Men paa den anden Side er der ingen Tvivl om, at hvis det viser sig, ville begge Rigsdagens Afdelinger med Glæde gaa med til en Forhøjelse, og der er derfor vistnok ikke nu nogen Grund til at foretage nogen Forandring af dette Tal. Jeg kan i det hele ikke se rettere, end at de Forandringer i Forslaget, der ere foretagne i Folketinget, ere Forbedringer alle sammen, og ganske særlig er jeg glad ved, at man har medtaget Fredsinvaliderne og er gaaet til en Udvidelse af § 5 i Loven af 1889. Det blev sagt i det andet Ting, at Krigsinvaliderne var vistnok gennemgaaende deres Støbne lettere end de, som havde faaet Skade under den militære Tjeneste i Fredstid, fordi de havde en mere umiddelbar Følelse af, at de havde lidt for deres Land, og det er vistnok ogsaa rigtigt. Men paa den anden Side er jo efter enhver fornuftig Betragtning den ene Tjeneste akkurat lige saa nødvendig som den anden, og naar Staten forlanger, at alle unge Mænd, ogsaa de fattigste, skulle underkaste sig Militærlivets Byrder og Strabadser, er det vistnok ogsaa Statens Pligt, at den fuldt ud antager sig dem, som blive Invalider baade ved den ene og den anden

Tjeneste. Jeg kan altsaa ganske slutte mig til dette Forslag, som det her foreligger, og efter den Stilling, som der er indtaget lige over for denne Sag, fra det Partis Side, som jeg tilhører, har jeg al mulig Grund til at antage, at alle fra den Side med Glæde gaa med til at gennemføre en Lov som denne.

Carstensen: Der er næppe Tvivl om, at alle Tingets Medlemmer hilse dette Forslag med Taknemmelighed lige over for den højtærede Minister, der har indbragt det, og lige over for Folketinget, der har sendt os et Forslag herop, som vi alle kunne slutte os til. Som den ærede foregaaende Taler ytrede, er der i Folketinget slet nogle temmelig væsentlige Forandringer i dette Lovforslag. Jeg skal ikke komme tilbage til dem, da det ærede Medlem gennemgik de forfællelige Paragraffer, men jeg skal dvæle ved en Forandring, der maatte hos dem, der ikke tænke nøjere over Spørgsmaalet, kunde vække en lille Smule Uro, nemlig § 9, ved hvilken Ministeriet faar en meget stor Frihed i sine Bevægelser lige over for de Tilfælde, hvor en Mand's Invaliditet er begrundet i Sygdomsarsald, som staa i nærmere eller fjernere Forbindelse med hans Tjeneste. I den Retning har Administrationen faaet en videre Margin end før, idet der, som ogsaa den ærede foregaaende Taler sagde, ved tidligere Lejligheder har vist sig Vanskeligheder, som have fremtaldt en vis Frygt for at være saa rundhaandet, som det kunde være ønskeligt i saadanne Tilfælde; jeg tror derfor, at denne Bestemmelse, der er meget human, er rigtig. Forøgelser af de 25 pCt. er noget, der har været imødest med Vængsel af alle Invalider. Invaliderne fra den første Krig ere jo Folk i Omegnen af de 70 og de andre fra sidste Krig Folk i Omegnen af 60, altsaa Folk, der efterhaanden falde fra. Den Forøgelse i Invalidebyrden, som dette Tillæg kan medføre, vil derfor i Tidens Løb efterhaanden falde bort. — I det hele taget stiller det sig saaledes for mig, at Forslaget med Tak bør anbefales til hurtig Fremme.

Finansministeren (Vüttichau): Det glæder mig, at baade det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Bjerre) og det ærede kongevalgte Medlem (Carstensen), der nu havde Ordet, have kunnet anbefale Lovforslaget, saaledes som det har forladt Folketinget. Jeg kan heller ikke se anderledes paa det her foreslaaede, end at det er en god Foranstaltning, man gaar til at hde et Tillæg af 25 pCt. til Krigsinvaliderne. Selv om dette Tilskud er betydeligt, har det